

سرنوشت ماه از دیدگاه قرآن کریم و علم نجوم

مهدی نظام آبادی^۱

۱- دبیر آموزش و پرورش، اراک، آموزش و پرورش ناحیه یک، پژوهش سرای دانش آموزی خلیج فارس، گروه نجوم
mahdi.nezamabadi@gmail.com

چکیده

یکی از جنبه‌های هدایتی قرآن کریم، اشارات علمی آن، بویژه اعجاز علمی اش در مسایل طبیعی است. در بین پدیده‌های طبیعی، کره ماه بعنوان نزدیک‌ترین همسایه، نقش مهمی در زندگی بشر و زمین دارد. در این مقاله با توجه به پرسش اساسی انسان از سرنوشت خود و جهان هستی، وقایع مربوط به سرنوشت ماه از دیدگاه قرآن کریم و اکتشافات علمی روز، گرد آوری شده و مورد بحث قرار می‌گیرد. شکل سرنوشت ماه در قرآن کریم به چند صورت بیان شده که عبارتند از: (۱) شکافتن ماه (به صورت معجزه شق القمر یا حادثه‌ای در آستانه قیامت. ۲) بی‌نور شدن ماه. (۳) اجتماع خورشید و ماه. ۴) پایان حرکت مداری ماه. اکتشافات و قوانین علم نجوم نیز حاکی بر آن است: (۱) آثاری مبنی بر شکافتن ماه بعلت شق القمر و یا وقوع آن در آینده بعلت گذشتن از حد روچ و نزدیک شدن ماه به زمین یا خورشید. ۲) بی‌نور شدن ماه بعلت دور شدن و کند شدن حرکت ماه (در نتیجه در محاق قرار گرفتن و یا خسوف دائمی) و یا بی‌فروغ شدن خورشید در پایان عمر و به تبع آن تاریکی ماه. ۳) اجتماع ظاهری خورشید و ماه بعلت دور شدن و کند شدن حرکت ماه (در نتیجه در محاق قرار گرفتن ماه) و یا اجتماع واقعی خورشید و ماه بعلت خارج شدن ماه از مدار جاذبه زمین و حرکت بسوی خورشید و برخورد با آن. ۴) پایان حرکت مداری به علت خارج شدن ماه از مدار جاذبه زمین و حرکت بسوی خورشید و برخورد با آن و در نتیجه پایان حرکت ماه.